

3. november 2020

UKA2020/51

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut om at udarbejde en redegørelse, der skal belyse de økonomiske såvel som administrative konsekvenser ved en straksaktivering af ledige i matchgruppe 1. Redegørelsen skal omdeles til Inatsisartut på EM2021.

(Medlem af Inatsisartut Simigaq Heilmann, Demokraatit)

Vi mener at det er vigtigt at sætte spørgsmål om, vi egentlig skal vente på, at der udarbejdes en redegørelse om en straksaktivering af ledige.

Hvorledes kan vi arbejde hurtigere for at sætte rammer for hvordan vi kan aktivere de mange unge, der ikke er på arbejdsmarkedet eller i uddannelsesinstitutionerne, og det sætter os i en situation at vi må erkende at det virkelig er et problem at vi ikke udnytter den ressource.

Blandt den gruppe er der mennesker, der gennemlever problemer med pengenød og dårlige levevilkår. Blandt os er der mennesker, der er arbejdsløse, og mennesker der er husvilde. Blandt os er der mange mennesker med familie, der har mistet deres hjem. Blandt os er der mange mennesker med børn, der bor i et lejet værelse.

Hvis en arbejdsgiver skal ansætte personale, er det nødvendigt og bedst for alle at den ansatte har eget hjem, da man ikke kan forestille sig man har mulighed for at hvile sig, hvis man ikke har et hjem, og udsigten til et arbejde er virkelig fjern i denne sammenhæng, i særdeleshed hvis man ikke har haft et hjem i flere år.

Hvis man umiddelbart har fået et arbejde, skal man se på hvorledes arbejdsløshedsstøtten kommer til at se ud, sær fordi det ikke er givet at arbejdet er fuldtid i begyndelsen, ja det kan være at det er i orden i nogle tilfælde. Det er nødvendigt for mange, at der skal udarbejdes en handleplan. Især for dem, der har været uden arbejde eller arbejdssøgende over en årrække.

Hvilke jobs kan der tilbydes, fordi der i dette fremlagte forslag er nævnt indsamling af affald, skovle sne, besøg hos ældre eller være støtte på skoler eller på institutioner. Argumenterne for iværksættelse af forslaget indehold holder ikke for forholdene for resten af landet. De jobs, der bliver nævnt, er jobs, der udelukkende kræver udgifter for de offentlige.

Vi mener, hvis vi skal sætte pengene på arbejde i samfundet, skal vi sikre at der ligeledes er indtægter, så som uddannelser, arbejde på fiskefabrikker, og kurser som har fokus på personlige udvikling. Vi mener således at arbejdssøgende skal gives mulighed for at medvirke i kurser i, der er modulopbygget, og kurserne skal etableres i samarbejde med kommunerne.

Vi mener således at det er på tide at genetablere ungdomstjenesterne, hvor unge har mulighed for at træne færdigheder i byerne eller i bygderne, hvor de ved benyttelse af værksteder blandt andet lærer

at lave møbler, hundeslæder og kajaker. Det vil give dem en platform til blandt andet at tage en uddannelse som tømrer, som givetvis vil gavnligt for de unge.

Vi har langs kysten gode erfaringer med at samle husflidskunstnerne kurser, f.eks. kunstnere der bruger fedtsten som materiale. De får en erfaren husflidskunstner som instruktør, og uden for mange udgifter giver vi dem mulighed for at hente valuta til landet, ved at de sælger deres produkter til turisterne.

Vi har således også mulighed for at genetablere skindsystemerne langs kysten. Før i tiden bevilligede vi midler til brug for aktivering af arbejdssøgende, hvor udgifterne deles mellem virksomhederne og kommunerne.

Vi har blandt os mange unge, der har gode håndværksmæssige færdigheder. Vi har således gode erfaringer med ungdomstjenesterne langs kysten, hvor unge har mulighed for at træne færdigheder i med forskellige aktiviteter. Blandt andet anlæg af veje, anlæg af marker, renovering af gamle bygninger, maling af huse, og byggeri af fangsthytter. De ydede assistance og hjælp til byggeri af selvbyggerhuse. Det var unge, der var med i opbygningen af samfundet og brugte deres tilegnede færdigheder til at udvikle sig selv yderligere.

Det er vores overbevisning at vi straks bør iværksætte tiltag til at afhjælpe arbejdssøgende gennem en fælles indsats.

Det er et vanskeligt projektscenarie at kræve, at unge skal gives en deadline på 72 timer til at komme på arbejde, når de har fået et jobtilbud. Vi kan allerede forestille os at langtidsledige straks vil kunne påtage sig et arbejde, når vi især tænker på mennesker uden bolig.

Vi har alle vidt forskellige levevilkår, og der er mange der lever under vanskelige vilkår, da vi har meget forskellige indtægtsgrundlag. Der er blandt os mennesker, der lever fra dag til dag.

Vi vil udtrykke vores modstand mod at der blandt andet i forslaget lyder at der skæres i dagpengene hvis man ikke møder op på det tilbudte job.

Vi kan ikke på stående fod tilslutte os, at husvilde familier, der i forvejen kæmper med omfattende problemer uden videre fratages deres dagpenge.

En beslutning, der fratager indkomst for en børnefamilie, der i forvejen har dårlige levevilkår synes vi er yderst graverende, og vi vil på det grundlag indstille forslaget, der indeholder krav om en redegørelse, til forkastelse, da vi i forvejen har et hav af redegørelse, og vi vil opfordre til at vi kommer i gang med arbejdet, uden at skulle vente på en redegørelse.

Hans Enoksen